

IZVOD IZ INTERVJUA

[Dug intervju usmene istorije sa pripovedačicom je vođen 16. maja 2021. u Prištini. Na zahtev pripovedačice za anonimnost, uklonili smo identitet.]

Intervjuerka: Da li možeš da mi kažeš nešto više o tvom detinjstvu, kakvo si detinjstvo imala?

Sagovornica: Rođena sam u Batlavi, moja porodica je tamo. Dobro, sad nemam roditelje, već porodica, moja braća i svi ostali. Imali smo dobro detinjstvo, bilo je dobro. U tim uslovima, kako roditelji, tako i deca, dobro. Nismo imali baš teške uslove jer znamo kakvo je tada vreme bilo, ali dobro. Na primer, završavali smo školske časove, odlazili kući, radili kućne poslove koje nam je majka odredila, ali nas nije terala da radimo previše kao ostale majke. Ne kao neka majka koja je samo davala sav posao svojoj deci: “Moraš to da uradiš. Nego ako vi želite, ako nećete...”. Ali hteli smo, i savest nam nije dozvoljavala da sedimo i gledamo majku kako radi. Bavili smo se poslom kad god su nam ga dali. Radili smo poslove, kući smo dolazili po rasporedu. Nikada nismo zakasnili, sve je bilo u redu.

Intervjuerka: Koje poslove si ti radila?

Sagovornica: Kućne poslove, ali radila sam i zemlju, na primer, izađeš i radiš u bašti. Znaš, pomagali smo roditeljima, nismo mnogo izlazili, nismo mnogo videli grad, jer smo retko izlazili. Ne, ne, jer su tada ljudi pričali, selo se razlikovalo od grada. Na primer, imali smo jezero u blizini kuće, nismo ga mnogo videli. “Ne, ne možeš, reći će ljudi da si otišla na jezero, ne možeš, nije pristojno”. (smeje se) Jel razumeš? Bilo je nekih primitivnih stvari.

Intervjuerka: Jel znaš da plivaš?

Sagovornica: Da, da, jer je reka bila blizu, u reci. Ali nismo mnogo išli na jezero zato što “[će reći] Vidi nju, i mi smo religiozni, pa da nas ljudi ne vide”, na primer, “vas na jezeru”. I mi smo se zaustavili i radili ono što su nam rekli. Jer znamo kako je tada bilo, ali dobro, dobro.

Intervjuerka: Čime se bavio tvoj otac?

Sagovornica: Moj otac je bio poljoprivrednik, sa zemljom, vrtom, i sve to. Postigao je svoj cilj i finansijski se brinuo o nama, hranom i svime, prirodnim, svime. I nije bilo loše.

Intervjuerka: A mama, majka?

Sagovornica: Majka, kućnim poslovima i baštom, tako, kao svi.

Intervjuerka: Sa kojim roditeljem si bila bliskija?

Sagovornica: Bila sam bliža sa majkom.

Intervjuerka: Zašto?

Sagovornica: Pa, ne znam, žene su osjetljivije i više razumeju neke stvari, takođe su osjetljivije. Imala sam veoma pristojnu majku, ona nas je učila, uvek nas je učila dobrom, a ne lošem. I mi smo uzeli ono što su nas naučili i uradili ono što su nam savetovali. Ne, na primer kao danas, nekima se ne sviđa to, iako smo bili u pravu. Kad su oni nešto rekli, to smo i uradili, tu nije bilo, na primer, sumnje zašto tako uraditi. Pokušali smo da se toga držimo i to je to. Ali, iako su mi roditelji sada umrli, zahvalna sam im. Molim se da ih je Bog blagoslovio rajem, "Kakve ste nam dobre lekcije dali, kakvo obrazovanje, kakvo..." Zato što sam to održala uz sebe do sada i do dana kada ću umreti, nikada neću odustati od dobra.

Intervjuerka: Kaži mi da li imaš sestre i braću?

Sagovornica: Da, imam sestre i braću, četiri brata imam, i dve sestre.

Intervjuerka: Sa kojim od njih si bila najbliža?

Sagovornica: Bila sam najbliža sa mojom mlađom sestrom, ona je 18 meseci mlađa od mene, bile smo kao bliznakinje. Ko god da nas je video nije znao da nismo bliznakinje.

Intervjuerka: Da li je još uvek tako?

Sagovornica: Da, ona se udala, živela je u Engleskoj dvanaest godina. Ali zbog dece nisu hteli da ih ostave tamo, vratili su se i žive u selu Prugovac. I dalje smo u kontaktu, naravno ne kao pre, jer obe imamo obaveze. Ali, još uvek imamo tu ljubav, to... ne možemo jedna bez druge.

Intervjuerka: Pričaj mi kakva si bila kao dete?

Sagovornica: Vrlo pristojno dete, veoma obrazovano. Završila sam samo osnovnu školu jer sam morala da putujem, iako sam bila veoma uzbuđena što ću nastaviti školovanje, ali nisam mogla jer sam morala da putujem, nije bilo autobuskih linija. Nisam mogla, ali škola je bila moj san. Mogla sam to da uradim jer sam bila vrlo aktivno dete. Učestvovala sam u predstavama, bila sam najbolja pevačica, u recitovanju. Danas sam ostala ovde, nisam mogla da dostignem svoj potencijal, razumeš, da dostigneš cilj, teško je. Ali volim žene koje su obrazovane, nezavisne, zaista mi se sviđa i osećam se jako dobro, veoma zadovoljno kada ih vidim.